

John Fredriksson

1906 – 1983

- 1906 Föds den 25 oktober i Lesjöfors.
- 1928 Flyttar till Sala där han driver Centrums frisersalong vid Stora Torget tillsammans med svågern Gösta Södergren. John var gift med Göstas syster Greta.
- 1944 Dottern Eva föds den 14 april.
- 1949 Invald som revisor i Sala konstförening.
- 1951 Suppleant i Sala konstförenings styrelse.
- 1983 Avliden den 15 maj.

Sala Posten 22/4 -49

Sala konstförenings styrelse fick många nyval vid årsmötet

Fru Karin Karsberg avgick som intendent och vice ordförande.

Sala konstförening höll på onsdagskvällen årsmöte på Samrealskolan under fru Karin Karsbergs ordförandeskap. Till föreningens ordförande omvaldes doktor Carl Friberg. I övrigt blev det många nyvalda till styrelsen och som intendent utsågs assistent Käge Bergman. Föreningens utgifter har uppgått till kr. 2.843:17 och inkomsterna till kr. 2.770:11.

Fru Karin Karsberg valdes att leda kvällens förhandlingar och hon hälsade de närvarande välkomna. I föreningens årsberättelse märkes främst den minnesutställning som hölls över konstnären Isaac Grünewald den 11 september. Denna exposé var öppen en vecka och besöktes av 200 äldre och 600 skolbarn. Anslaget till konstinköp har oförändrat utgått med 1.000 kr.

Bland de tavlor som utlottades märkes "Blomsterterrassen" av Gösta Bohm, "Björkliden" av Leonie Pileviska-Carlsson, "Vårfton" av Gösta

Widerbläck, en reproduktion av Isaac Grünewalds "Italienskt landskap" samt ett koppartryck "Venus triumf" och en bok om Van Gogh av C. Nordenfalk. Föreningens medlemsantal uppgår till 191.

Fru Karin Karsberg hade av sagt sig uppdraget som intendent och vice ordförande och hon avtackades av häradskrivare G. Ahlin. Han ansåg att fru Karsberg varit den drivande själen i föreningens verksamhet och beklagade att hon måste lämna styrelsen på grund av uppgifter på annat håll. Fru Karsberg valdes till hedersledamot i konstföreningens styrelse och avtackades till yttermera visso med blommor.

Till ordförande valdes dr C. Friberg, omvald, v. ordf. rektor G. Flodström, nyvald, sek. frk. G. Högborg, omvald, skattmästare kontorist F. Östlund, nyvald, ledamöter utan särskilt funktion blev: häradskrivare G. Ahlin, H. Collin, C. G. Ahlgren samt L. Lindberg. Till intendent utsågs assistent Käge Bergman och som hans medhjälpare valdes fru Greta Ringström. Till suppl. i styrelsen omvaldes atadsträdgårdsmästare J. E. Lantz samt nyvaldes bibliotekarie Ulla Reuterborg och hr Henry Johansson. Revisorer: frisör J. Fredriksson, bankkamrer Ö. Petrusson. Rev.-suppl.: cykelhandl. O. Eriksson. Till inköpanämnd utsågs doktorerna C. Friberg, L. Nordquist och häradskrivare G. Ahlin. De av Konstföreningen ägda 11 tavlorna har ett sammanlagt värde av 6.000 kronor.

SA 28/9 49
**Croquisklubben en handfull
 SA 28/9 49 ambitiösa amatörmålare.**

Det fram, som de första säs-
 oner väl känner till vid det här
 laget, en livligt verksam cro-
 quisklubb i Södra. De som inte
 tidigare kände till den hade ett
 utskott tillfälle att i våras vid
 den utställning som arrangeras
 i HSB-lokalen, stifta be-
 kantskap med såväl amatör-
 målarnas själva som resultatet
 av deras konstnärliga ambitioner.
 Och det föreställs som de
 flesta skulle ha blivit synnerligen
 glatt överraskade av vad
 som där visades. Eftersom som
 förresten hjälpte klubbens med-
 lemmar att sovra såväl konst-
 veritet till denna utställning,
 förklarade att det över lag vi-
 sades en mycket god amatör-
 målarskara.

Det var mest en vän ryktighet
 man tackade på till en utbjudan
 att närvara vid en av klubbens
 sammankomster, t. o. m. den första
 för höstterminen, som hölls på
 Forts. fr. sid. 3.

Från Croquisklubbens måndagskväll, där man arbetade i tre små
 grupper. På övre bilden fr. v. friidrottare G. Södergren, fru
 Grete Ringström, musikhandl. Henry Johansson och hr Kägo
 Bergman. På den nedre bilden fr. v. friidrottare John Fred-
 riksson, "modellen" konstnären Edv. Cedeving, konstnär Folke
 Östlund samt hr Bernd Andersson.

Forts. fr. sid. 1

CROQUISKLUBBEN...

Forts. fr. sid. 1.
 måndagskvällen med en tillstäm-
 ning av 10-talet medlemmar. Och
 det var minsta ingen syftning
 man damp ned i utan en samling
 intensivt arbetande, allvariga o-
 sammansatta klubbmedlemmar,
 som man till en början knappast
 vågade tilltala i råde's att bli be-
 traktad som en sådan där obetyg-
 ligt talträngd journalst. Det va-
 sende s'g dock doaktare att stund-
 som allvar tillt gav våra för ett
 hättigt — stundtals ironiskt och
 mycket ofta självironiskt —
 skämt och att det inte alla var
 någon svarighet att komma till
 ta's med damen och herrarna i
 sällskapet. Tydligheten var
 endast d'kterad av den arbetstiver
 som präglade medlemmarna —
 åtminstone denna första höst-
 kväll.

— Vi samlas så här — precis
 så här enkelt — en gång i veckan
 hemma hos någon av medlem-
 marna, enda en av sällskaperna är
 Kägo Bergman, som på må-
 nadskvällen hade något av målar-
 entusiasterna i sitt hem. Under
 ett par timmar målas eller
 tecknas det ganska intensivt. Vi
 diskuterar gärna våra dukar-sin-
 smellan och jag kan säga att det-
 ta knappast är någon förening
 för inbördes beundran. Vi köper
 aldrig tavlor av varandra. Ett
 skämtsamt utbyttande av en tav-
 la leder ofta till ett svar som:
 Tack, jag målar själv. Men vi by-
 ter mycket gärna tavlor med var-
 andra. För det händer faktiskt
 att man kan bli förtjust även i
 andra konstverk än sina egna.
 skänkar hr Bergman.

— Vi samlas till dessa målar-
 kvällar i första hand för att so-
 ma själva, säger musikhandlaren
 Henry Johansson, som också
 är mycket duktig amatörmå-
 lare och säkert har möjlighet att
 även i stor utsträckning glädja
 andra med sin konst. Vi målar
 utan tanke på att förtjåna pen-
 ga. Det är ingalunda meningen
 att amatörmålaret på något sätt
 skall konkurrera med yrkesmål-
 ret och vi vill ingalunda i något
 avseende försöka ta upp konkur-
 rensen med våra yrkesbröder.

UTSTÄLLNINGEN

samt hölls i våras och blev en så-
 dan publik framgång var alltså
 inte arrangerad i försäljningssyf-

te, utan anordnad dels för att vi
 själva skulle ha ett bestämt mål
 att arbeta fram emot, dels där-
 för att vi i någon mån ville visa
 den stora allmänheten hur trev-
 ligt det kan vara att ha en hobby
 som målnag och vidare vilket
 resultat man kan uppnå av en
 angenäm fri dissystemtning,
 framblif en annan av klubbens
 medlemmar i en kaffepaus då
 tungbåtarna loasnade på allvar.

— Lokalfrågan, är den ett pro-
 blem för croquisklubben, liksom
 för praktiskt taget varje annan
 sammansättning?

— Jag vet inte riktigt vad jag
 skall säga. Det är g'vett att det
 skulle vara roligt ha en ateljé,
 och då skulle vi även kunna ha
 en utställning. En del
 medlemmar som klubben nu består
 utav, säger hr Bergman. Vi har
 ännu knappast reflekterat på att
 göra någon samälllaggande
 gärning och inritta någon slags
 offentlig fritidsklubb, även om
 man gjort så på många andra
 håll. An så länge håller vi oss
 nog till en blygsammare skala,
 där vi bara tar reda på vår egen
 fritid på ett som vi tycker för-
 nuftigt sätt, som möjligen kan
 minska till efterfråg.

**Det var mot slutet av
 kriget,**

som klubben kom till. De flesta
 som då slet sig samman hade red-
 nam länge otyllat med måleri i
 en eller annan form och en del
 hade t. o. m. i någon utsträ-
 ning skolat. Någon fast organi-
 zation finns inte. Vi redor oss
 utan ordförande, sekreterare och
 kansli, läter det. Det gemen-
 samma intresset håller oss så bra till-
 sammans ändå.

Förutom croquisteckning syss-
 lar man med oje-, pastell-
 och akvarelmålning. Alla prövar på
 allt. Man befinner sig i ett ständigt
 sökande och har man funnit
 ett gebit som fångar en särskilt
 och där man tycker att man
 kanske har vissa förutsättningar
 att lyckas, så fortsätter man med
 ett brinnande intresse i ett ärligt
 sökande efter att skapa sig en
 stil. Men alla har ännu inte fun-
 nit sitt gebit, påstår de åtmin-
 stone själva.

Anlagren för målning eller teck-
 ning har legat latenta hos de fle-
 sta. En del har känt med s'g själva
 att de nog hade förmåga sig
 på att odla sin talang, medan an-
 dra först genom påverkan uti-
 från — t. o. m. en teckningslära-
 re har entusiasmerat en av klubb-
 medlemmarna — fått upp ög-
 nen för vad de själva kan och vil-
 ket värde det ligger i att utöva
 en hobby som amatörmåleri. Inte
 minst v'kligt är måleriet i det
 avseendet att den utövare får en
 vidgad blick och ett fördjupat in-
 tresse för konst i allmänhet.

Åke J.

Croquisklubben. Från vänster Gösta Södergren, Greta Ringström, Henry Johansson-Johag och Kåge Bergman.
Foto Sven Norling.

Croquisklubben. Från vänster John Fredriksson, Edvard Cederling, Folke Östlund och Bertil Andersson.
Foto Sven Norling.

John Fredriksson, akvarell 11 x 14 cm.

John Fredriksson, akvarell 17 x 21 cm.

John Fredriksson, akvarell 17 x 24 cm.

John Fredriksson, akvarell 24 x 12 cm.

John Fredriksson, akvarell 25 x 21 cm.

John Fredriksson, akvarell 26 x 21 cm.

John Fredriksson, akvarell 1952 28 x 21 cm.

John Fredriksson, akvarell 1955 11 x 7 cm.

John Fredriksson, *Eva*, akvarell 22 x 16 cm.

Dottern Eva Andersson: När jag var i 6-årsåldern målade jag pappas krokiteckningar med färgkritor. Det tyckte han inte om!

John Fredriksson, keramik, vas 1970 h 11 cm och '*Horn-Pär*' h 16 cm.

John Fredriksson, skålar i keramik, diameter 12,5 resp. 14,5 cm.

John Fredriksson porträtterad av vännen Cykel-Olle Eriksson.